

UNIÓ DE RELIGIOSOS DE CATALUNYA

HOREB Suplement informatiu 2017.07.13

Plaça Urquinaona 11,2-2 08010 Barcelona 933 024 367

FRA EDUARD REY, MINISTRE PROVINCIAL, DELS FRARES FRANCISCANS CAPUTXINS

XXXIX Capítol Provincial – dijous 13 juliol

MIQUEL VALLEJO

Avui, festa de sant Enric, hem començat la quarta jornada del Capítol amb la pregària de Laudes encomanant a Déu els nostres germans Enric Castells i Enric Cortès i fent memòria agraïda del nostre germà Enric Castanyer. Després d'esmorzar ha començat la primera sessió del matí amb la segona part del recés predicat per fra Lluís Arrom, centrant-se avui en l'actitud de lloança i agraïment a Déu a semblança de sant Francesc. Fra Lluís ha reflexionat sobre la identitat dels franciscans a l'Església i al món. En una Església sovint enfrontada amb ella mateixa, els franciscans estem cridats a ser paràbola de reconciliació. Com a exemple ens ha proposat el model del nostre beat Pare Josep Tous, home de pau i de minoritat.

L'eucaristia d'avui ha estat presidida per fra Hugo Mejía, president del Capítol. A la sessió de la tarda, un cop invocada la llum de l'Esperit Sant amb el cant del *Veni Creator*, s'ha passat a les eleccions del Ministre Provincial i del seu definitori o Consell, amb el següent resultat:

Ministre Provincial, fra Eduard Rey.

Vicari Provincial i Primer Conseller, fra Lluís Àngel Arrom.

Segon Conseller, fra Jesús Romero.

Tercer Conseller, fra Enric Castells.

Quart Conseller, fra Josep Manuel Vallejo.

Un cop resades vespres i després de sopar, hem gaudit d'una divertida vetllada animada pel grup Bufanúvols.

M. GRACIA GARCIA-BAQUERO, NOVA SUPERIORA GENERAL DE LES MISSIONERES DE LA INSTITUCIÓ CLARETIANA

Les Missioneres de la Institució Claretiana, reunides a la nostra casa mare, la casa d'Espiritualitat Sant Antoni M. Claret de Vic, celebrant la XVII Assemblea General amb el lema: "MARIA ES VA POSAR EN CAMI"; el dia 16 de juliol fou elegida la nova Superiora General M. Gracia Garcia-Baquero, i a tres conselleres: Limpia-Concepción Giménez, Wilma Mancuello i Pilar Rovira.

Continuem realitzant les sessions de treball corresponents a l'etapa projectiva amb el desig de fer-ho com Maria i amb Maria, caminant i anunciant amb goig la Bona Nova de l'Evangeli de Jesús. Gràcies per les vostres pregàries.

FILLES DE MARIA AUXILIADORA: INICI DE LA INSPECTORIA MARIA AUXILIADORA D'ESPANYA

Sota la presidència de la M. Yvonne Reungot, superiora general de l'Institut, el dia 5 d'agost, a Madrid inicia la nova Inspecció. A les 11.30, eucaristia amb la professió perpètua de S. Bella Molina Arias i l'acte de Constitució de la nova Inspecció. A les 13.00 refrigeri.

S'unifiquen les 4 Inspeccions d'Espanya en una sola, amb seu a Madrid, carrer Villaamil, 27. La nova inspectora és Maria del Rosario García Ribas, per al sexenni 2017-2023.

Al passeig de Sant Joan Bosco, primera casa de les FMA a Espanya, roman la comunitat Santa Dorotea. L'antiga seu provincial seguirà acollint grups de formació en el carisma i serà lloc de treball d'alguns serveis de la Província i de la Fundació Maria Auxiliadora..

CURS D'AGENT DE PASTORAL DE LA SALUT

L'Escola de Pastoral Sanitària Ntra. Sra. de la Salut de l'entitat Centres Sòcio-Sanitaris Catòlics de Catalunya, conjuntament amb el SIPS (Secretariat Interdiocesà de la Pastoral de la Salut) de la Conferència Episcopal Tarraconense, oferiran el Curs d'Agent de Pastoral de la Salut que s'impartirà els dimarts a la tarda de 15:00

a 18:00h des del mes d'octubre de 2017 fins al mes de juny de 2018. El mes de setembre disposarem d'informació més detallada.

DIA DELS AVIS. MISSATGERS DE LA PAU

Església de Santa Anna – Barcelona

12.00 Missa homenatge als avis, presidida pel cardenal Joan Josep Omella

13.00 Acte institucional: benvinguda (Mn. Peia Sánchez), paraules del Pare Àngel, president de Missatgers de la Pau, pregó "Dia dels Avis" (Lluís del Olmo) i entrega dels diplomes "Avis d'Or".

13.30 Dinar gratuït per tots els avis que hi assisteixin, amb música de diversos pobles. Els avis que vulguin assistir-hi tenen la confirmar l'assistència al telèfon 933 01 35 76 o per e-mail santaannabcn@gmail.com

15.00 Fi de festa.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE: COMUNICAT DE LA REUNIÓ N. 223

Els dies **10, 11 i 12** de juliol de 2017 ha tingut lloc la reunió n. 223 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a Salardú (Vall d'Aran i bisbat d'Urgell). La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit el Cardenal-Arquebisbe de Barcelona Mons. Joan Josep Omella, tots els bisbes de Catalunya, i al final de la reunió s'hi han unit els dos bisbes auxiliars electes de Barcelona, Mons. Sergi Gordo i Mons. Antoni Vadell.

1. Els bisbes han reflexionat sobre la pastoral en el temps lliure d'infants i joves, les colònies i els esplais, a partir de les explicacions que els han donat el Sr. Josep Oriol Pujol i Humet, director general de la *Fundació Pere Tarrés* i el Sr. Xavier Nus i Garrell, president del *Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans* (MCECC).

El MCECC agrupa 182 centres d'esplai federats, vinculats a les parròquies o escoles cristianes, amb més de 20.000 infants i joves participants, per als quals compta amb més de 3.600 monitors i monitores. Han exposat als bisbes les accions i activitats portades a terme el passat curs, així com també que durant l'estiu es realitzen prop de 400 activitats de colònies i casals a tot el territori català i Andorra.

Els bisbes s'han interessat especialment pels Centres Socioeducatius, que la *Fundació Pere Tarrés* gestiona, destinats a ajudar a desenvolupar humanament, emocionalment i competencialment aquells nens i nenes que necessiten una atenció especial. En aquests moments s'atenen més de 2.500 infants en aquests Centres.

2. També han pogut reflexionar i dialogar sobre l'acció de l'Església Catòlica en l'àmbit de l'ensenyament, a partir de la detallada exposició que els ha fet el P. Enric Puig, secretari general de la *Fundació Escola Cristiana de Catalunya*. El P. Puig ha exposat alguns dels reptes que es plantegen avui en el món de l'ensenyament en general i a l'escola cristiana en particular. La *Fundació Escola Cristiana de Catalunya* en l'actualitat està formada per **434 escoles**, en les quals s'eduquen **256.000 alumnes** dels diferents nivells i etapes del sistema educatiu. Les escoles cristianes es troben situades en la majoria de les comarques de Catalunya i formen part del conjunt del sistema educatiu del nostre país. Són escoles obertes i respectuoses amb tothom que en el seu ideari ofereixen una identitat cristiana que vol ser evangelitzadora per als alumnes, professors i famílies.

Sempre que és possible accedeixen al sosteniment amb fons públics encara que aquest finançament sigui clarament insuficient per cobrir les despeses dels ensenyaments curriculars i el suport de les famílies sigui necessari.

Els bisbes han felicitat el P. Puig pel recent reconeixement rebut per la *Fundació Escola Cristiana de Catalunya* amb l'atorgament del premi Blanquerna Educació 2017.

3. Els bisbes també han reflexionat sobre diverses qüestions relatives a la pastoral vocacional i als seminaris, on es formen els futurs preveres de les Esglésies diocesanes de Catalunya, encaminades a un treball en comunió cada cop més intens entre les diòcesis així com l'aplicació del nou pla de

formació sacerdotal (*ratio fundamentalis*) que ha aprovat el desembre passat la Congregació per al Clergat.

4. S'han revisat diverses qüestions relatives als nous mètodes d'evangelització i de catequesi, la pastoral de joventut, els mitjans de comunicació de l'Església i la pastoral de la salut. També han rebut informació de la realització del *Primer Aplec de mestres i professors cristians* que se celebrarà a Montserrat el dissabte 7 d'octubre de 2017 i també de l'*Aplec de l'Esperit* que se celebrarà a Tortosa la Pentecosta del 2018.

Salardú, 12 de juliol de 2017

QUATRE NOTÍCIES DE MONTSERRAT

PRIMERA: 25a edició del Curset d'Organistes d'Església

Del 21 al 26 d'agost se celebra a Montserrat la 25a edició del **Curset de Formació per a Organistes d'Església**. S'ofereix a totes les diòcesis catalanes, amb el patronatge de la Conferència Episcopal Tarraconense, la Facultat Antoni Gaudí d'Història, Arqueologia i Arts cristianes (Ateneu Universitari Sant Pacià) i la Fundació Abadia de Montserrat 2025, i s'adreça a tots els qui exerceixen d'organista en una comunitat parroquial o religiosa, a estudiants o organistes que volen aprofundir el seu repertori i a qui, amb un o altre instrument, presten un servei musical a la litúrgia.

El curset també inclou activitats complementàries, com ara els **concerts**, amb entrada lliure, que **començaran a les 19.30h (i que es podran seguir en directe per Montserrat TV: www.montserratcomunicacio.cat)**.

Són els següents:

Dilluns 21.- Wolfgang Abendroth (amb l'Acadèmia Internacional de Música - Solsona)

Dimecres 23.- Pau Riuró

Divendres 25.- Juan de la Rubia

La **conferència** porta per títol: *Klangfarben, variacions pictòriques per a orquestra simfònica sobre l'obra de Salvador Alibau*, i anirà a càrrec de Carles Guinovart, compositor i professor de composició de l'ESMUC.

La nota de premsa completa del Curset de Formació per a Organistes d'Església es pot descarregar a <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/cursetorganistes.doc>.

La nota de premsa del concert és a <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/novenko.doc>.

Una foto de Michal Novenko a <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/michalnovenko.jpg>

SEGONA: Donació a la Biblioteca de Montserrat d'una carta manuscrita de Richard Wagner.

Finalment, recordar que la **Biblioteca del Monestir de Montserrat ha rebut a la secció de manuscrits una interessant carta autògrafa de Richard Wagner** (Leipzig, 1813-Venècia, 1883), datada l'any 1881. Es tracta d'una carta escrita en tinta blava sobre paper, redactada en francès i dirigida al director del diari *El Periódico Ilustrado Español*. Les mides són 18 x 11,5 cm. El donant, que vol conservar l'anonimat, la va adquirir a la Galeria La Suite de Barcelona.

La nota de premsa completa, amb el contingut de l'esmentada carta, es pot descarregar a <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/wagner.doc>

La carta escanejada, aquí <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/wagner.jpg>.

TERCERA : Montserrat obrirà un museu de les religions el 2025

Mar Vicente/El Punt Avui, 14 juliol 17 VIA FLAMA.INFO

Montserrat obrirà el 2025 la Casa de la Pau, un projecte museístic que promourà l'entesa entre les principals religions del Mediterrani: el cristianisme, el judaisme i l'islam. La inauguració es farà coincidint amb la celebració del mil·lenari de la fundació del monestir. I, tot i que encara no està decidit l'emplaçament, el futur museu dedicat a les religions es podria ubicar o bé a l'edifici de Nostra Senyora o bé en un espai de l'actual Museu de Montserrat.

L'anunci el va fer el pare Pius-Ramon Tragan, director de l'Scriptorium Biblicum et Orientale de Montserrat, en el marc d'una jornada dedicada als desafiaments interculturals i interreligiosos als quals ha de fer front la societat europea, que organitzaven l'Institut Europeu de la Mediterrània i l'Abadia de Montserrat. Durant la jornada Tragan assegurava: "La Casa de la Pau seria un lloc on es presentaria en format multimèdia la relació

entre aquestes religions, que qui visita aquesta exposició pugui sentir que hi ha moltes més raons d'unitat que no de divisió", segons recollia l'ACN.

Al final de les jornades, el pare Pius-Ramon Tragan explicava a aquest diari que l'objectiu és que el visitant "vegi fins a quin punt ens hem d'apartar d'odis i diferències". Per aconseguir-ho, des de l'Scriptorium –espai dedicat a l'estudi de les Sagrades Escripures, a la investigació de la història i de la cultura de l'Orient Mitjà i la catalogació de les peces arqueològiques– va sortir la idea de la Casa de la Pau. S'hi explicarà que les tres religions principals del Mediterrani "en el fons tenen un mateix origen", i que si això "és una realitat escrita als llibres, a la Bíblia, els Evangelis i l'Alcorà, hauria de ser una realitat d'unió i comprensió, de tolerància i de pau entre aquestes tres religions".

Pel que fa a la definició del futur museu, encara no se n'ha decidit la ubicació. Tot i això, Tragan parlava de l'edifici de Nostra Senyora o d'una part de l'actual Museu de Montserrat com a dos bons emplaçaments. En el primer cas, l'immoble necessita una reforma per poder ser la seu del nou espai. Les obres que calgui fer i també el material que calgui per ambientar la Casa de la Pau definiran el pressupost del projecte, que tampoc està definit encara. El que sí que està clar és que seria un espai molt didàctic i que incorporaria una part de material multimèdia.

La Casa de la Pau de Montserrat seria el primer museu dedicat a l'entesa entre religions a Catalunya, si bé a la resta d'Europa hi ha exemples d'iniciatives semblants. El pare Pius-Ramon Tragan posava d'exemples l'Acadèmia Europea de Religió de Bolonya i l'Institut del Món Àrab de París. "El projecte de Montserrat forma part d'un context més ampli", assegurava.

QUARTA: El prestigiós Westminster Choir de Princeton, de New Jersey, a Montserrat

Arran de la seva participació en l'11è Simposi Mundial de Música Coral, que se celebra a Barcelona del 22 al 29 de juliol, el Westminster Choir de Princeton (New Jersey, Estats Units) oferirà un concert a la Basílica de Santa Maria de Montserrat, amb entrada lliure, el dissabte 29 de juliol, a les 21h. Sota la direcció de Joe Miller, cantaran peces d'autors contemporanis, com William Harris, Ugis Praulin, Paul Crabtree, Dominick DiOrio, Kim André Arnesen, Warren Martin i Bernat Vivancos; a més del renaixentista Josquin des Prez.

Aquest concert es podrà seguir en directe a través de Montserrat Ràdio (100,6FM / www.montserratradio.cat) i de Montserrat TV (www.montserratcomunicacio.cat), mentre que l'endemà, diumenge 30 de juliol, es podrà veure per les TV de la Xarxa de Comunicació Local a les 20h.

La nota de premsa completa del concert i les intervencions dels cors internacionals en les Eucaristies dels diumenges 23 i 30 de juliol, a <http://abadiamontserrat.net/Dossier/Noticies/westminster.doc>.

COMUNICAT DE LA FUNDACIÓ DE L'ESCOLA CRISTIANA DE CATALUNYA AMB MOTIU DEL RELLEU AL DEPARTAMENT D'ENSENYAMENT

Benvolgudes i benvolguts,

El president de la Generalitat de Catalunya ha comunicat en roda de premsa celebrada avui mateix, la remodelació del Govern, que afecta a la substitució dels titulars de tres conselleries, Presidència, Interior i Ensenyament i a la Secretaria General de l'Executiu.

En aquest context, s'ha fet públic que la Sra. Clara Ponsantí relleva la Sra. Meritxell Ruiz al front del Departament d'Ensenyament.

Des de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i des de les entitats a les què dona suport (Associació Professional Serveis Educatius de Catalunya, Confederació Cristiana d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya i Associació de Professors de les Escoles Cristianes de Catalunya), volem agrair la Consellera Ruiz la seva tasca i recolzament envers el nostre sector, en un moment de dificultats i reptes. També volem fer palès el nostre reconeixement per la disponibilitat que ha mostrat sempre que hem necessitat de la seva atenció i la del seu equip.

Igualment, volem saludar i fer arribar l'enhorabona a la Consellera Ponsantí, a qui li desitgem molt encert en la seva nova responsabilitat assumida, alhora que li transmetem la nostra disposició a continuar treballant plegats, com Escola Cristiana i des del Servei d'Educació de Catalunya, per l'educació dels infants i joves del nostre país.

Ben cordialment, Enric Puig Jofra, Secretari general

FERNANDO CORDERO, NOU DIRECTOR DE 21

La revista se prepara para celebrar su centenario en mayo de 2018

Madrid, 13 de julio de 2017.- El sacerdote, escritor y periodista **Fernando Cordero Morales** ha sido nombrado por el Gobierno de la Provincia Ibérica de los Sagrados Corazones director de la revista 21. A partir de septiembre, sustituye en el cargo a **Isaac García Guerrero**, quien ha desempeñado este servicio desde 2011, apoyado por el subdirector y, durante los últimos meses, director en funciones **Carlos Barahona Nieto**. Todos ellos pertenecen a la congregación de los Sagrados Corazones. El Superior Provincial de este instituto religioso, **Aurelio Cayón Díaz**, ha reconocido el trabajo y dedicación de Isaac García a la revista y ha señalado que “la incorporación de Fernando Cordero, un hermano con amplia experiencia en el mundo de la comunicación, es una clara muestra de nuestra apuesta por la revista, un medio que goza de inmenso prestigio tanto dentro como fuera de la Iglesia”. “Agradecemos profundamente la disponibilidad de Fernando Cordero, así como la de Carlos Barahona para seguir desempeñando la función de subdirector”, añadió Cayón. El nuevo director ha agradecido la confianza que deposita la Congregación en su persona y en el equipo de 21. “La revista vive un momento apasionante, al ser lugar de encuentro y de compromiso por y con la justicia y la nueva evangelización”, ha declarado.

MONS. SAIZ MENESES PRESIDEIX LA FESTA DEL CARME A LES CARMELITES DE LA TORRETA

El diumenge dia 16 de juliol Mons. Saiz Meneses va presidir la Missa al Monestir de Carmelites descalces de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Josep Oriol a La Torreta. Varen concelebrar una vintena de preveres i diaca i el poble fidel omplí el temple i els exteriors. En la homilia el Sr. Bisbe expressà els seus sentiments d'acció de gràcies per la presència de 40 anys de les religioses carmelites en el Vallès Oriental, de dolor per la seva marxa i el tancament de la comunitat que es produirà a finals d'aquest mes de juliol, i d'esperança en l'acció de Déu que sempre ho renova tot.

En acabar la celebració es llegí una carta de part de la M. Priora del Monestir, la Gna. Rosa M. Vives, tot agraint el recolzament i suport de les persones i comunitats parroquials al llarg d'aquests anys de presència carmelitana en aquell fogar d'oració, i es feu entrega de part dels assistents d'una placa commemorativa i un ram de flors. Després, durant el refrigeri, tothom es va poder acomiadar de les germanes de la comunitat. Les religioses es trasllades al Monestir de Carmelites descalces de Serra, a València.

LA PORTA DE L'APARTAMENT DEL PAPA TÉ EL CARTELL: “PROHIBIDO QUEJARSE”

Se lo regaló un psicólogo italiano al concluir una audiencia en la plaza de San Pedro (ZENIT – Roma, 13 Jul. 2017).- “Prohibido quejarse” es el cartel que está colgado en la puerta de la habitación del papa Francisco, en la residencia Santa Marta, donde el Santo Padre reside.

Lo indicó con una foto el medio italiano *Vatican Insider*, del diario La Stampa, precisando que en el cartel se lee que “los transgresores están sujetos a un síndrome de victimismo con la consecuente disminución del tono del humor y de la capacidad para resolver los problemas”. El cartel impreso se lo regaló el psicólogo italiano, Salvo Noé, después de una audiencia en la plaza de San Pedro.

El divertido cartel señala que “la sanción es doble si la violación es cometida ante la presencia de niños” y concluye: “Para volverse mejor de sí mismo hay que concentrarse en las propias potencialidades y no en los propios límites, por lo tanto: deje de quejarse y actúe para hacer mejor su vida”.

“LA IGLESIA CATÓLICA SIEMPRE HA EXISTIDO EN RUSIA”

Miriam Díez Bosch | Jul 14, 2017

Jose María Vegas, claretiano, lleva 21 años en Rusia y nos explica cómo son actualmente las relaciones entre católicos y ortodoxos

Rusia es ortodoxa, pero son más de 250 las parroquias católicas diseminadas por el extenso territorio. A pesar de celos y acusaciones de proselitismo, las relaciones entre ortodoxos y católicos mejoran. Con más de 20 años en el país, entrevistamos José María Vegas, cmf que nos explica por qué rusos ortodoxos sienten atracción por la liturgia y las costumbres de los católicos, a quienes tradicionalmente se ha asociado con liturgias en latín secas y austeras en comparación con su rica espiritualidad ortodoxa.

¿Cuál es la realidad católica en Rusia?

La Iglesia católica es y ha sido siempre una minoría religiosa. Es importante subrayar esto: no se trata de una realidad de nueva implantación, aprovechando la caída del comunismo. La Iglesia católica siempre ha existido en Rusia, por medio de las minorías nacionales de tradición católica: polacos, lituanos, bielorrusos, ucranianos, alemanes...

Desde la caída del comunismo se ha reconstruido sin parar...

Tras la caída del comunismo, la primera labor ha sido buscar y reconstituir las estructuras católicas (parroquias, diócesis, seminario...) que existían antes de la revolución y que tras ella acabaron prácticamente arrasadas (con pequeñas excepciones); aunque grupos de creyentes dispersos por ese inmenso territorio mantuvieron la fe contra viento y marea.

Hoy día, la realidad católica sigue en buena medida ligada a esas minorías nacionales, aunque es también verdad que un porcentaje muy significativo de los actuales católicos son rusos que no pertenecen a esas minorías, y que han elegido libremente la fe católica.

Se trata, por tanto, de una minoría, por número relativamente poco significativa, aunque con una presencia notable, por medio de sus más de 250 parroquias, 4 diócesis (dos en la parte europea: Moscú y Saratov; y dos en Siberia: Novosibirsk y Irkutsk). Existe un seminario interdiocesano en San Petersburgo, del que han salido en estos 25 años varias decenas de sacerdotes del país. Una forma de presencia significativa está ligada a la labor social de Cáritas y otras organizaciones católicas, y varias editoriales que traducen al ruso literatura católica, pero también ha comenzado a realizar modestamente una producción católica propia.

¿Cómo acoge la mentalidad rusa la espiritualidad católica, sus ritos, sus costumbres?

Los rusos, mayoritariamente ortodoxos, ven en el latín y en la liturgia romana (para ellos, demasiado pobre y seca) rasgos distintivos del catolicismo. Por ello, el hecho de que en la actualidad se celebre la liturgia en ruso es para muchos de ellos un motivo de preocupación y un signo de actitud proselitista por parte de los católicos (que no responde a la realidad).

Pero también es verdad que hay no pocos rusos que se sienten atraídos por la espiritualidad católica, también por su liturgia y sus costumbres, por varios motivos. Por ejemplo, el hecho de que la liturgia se haga en ruso y, por tanto, puedan entender lo que se hace en ella, la Palabra de Dios, es algo atractivo para muchos de ellos.

También el hecho de que existan diversos caminos de espiritualidad, algunos de ellos específicos para los laicos, es algo que atrae a algunos. Hay que tener en cuenta que la espiritualidad ortodoxa, que tiene muchos y grandes valores, se ha estructurado fundamentalmente en torno a la vida monástica, y, por tanto, es de difícil aplicación para los que viven en el mundo. También aprecian el mayor nivel de preparación teológica, y la mayor autonomía que los laicos pueden encontrar en la Iglesia.

En todo caso, debo decir que todo esto no es algo masivo, y que muchos ortodoxos miran al catolicismo desde el prisma de fuertes prejuicios históricos.

¿Qué es para un católico ruso la Virgen de Kazan?

La Virgen de Kazan es un icono originario de aquella ciudad, aunque en la actualidad el icono original se encuentra en San Petersburgo. En Rusia la espiritualidad relacionada con los iconos está fuertemente arraigada, y esto afecta también a numerosos católicos. Para un católico ruso la Virgen de Kazan es una imagen que suscita veneración, al igual que otros iconos (piénsese en la Vladimírskaya) u otras imágenes católicas. Pero no tiene una significación especial por encima de estas otras representaciones (sean iconos o imágenes).

¿El diálogo ecuménico e interreligioso goza de buena salud?

En este momento, las relaciones entre católicos y ortodoxos se han serenado y han mejorado notablemente. Se ha rebajado mucho la tensión que había en los primeros años de restauración de las estructuras católicas en Rusia, casi han desaparecido las acusaciones de proselitismo, en una palabra, el clima es mucho más positivo.

Pero eso no significa que antes no hubiera contactos y cooperación. En realidad, aquellas tensiones se daban sobre todo en las relaciones de alto nivel. Pero en los lugares concretos (parroquias, ciudades, etc.) la

situación dependía y depende mucho de las personas que allí trabajan. En muchos lugares las relaciones con excelentes, amistosas, fraternas; en otros, sigue habiendo problemas.

En San Petersburgo, en concreto en el Seminario, hay muy buenas relaciones con el Seminario ortodoxo, y algunos sacerdotes y laicos ortodoxos colaboran con nuestro Seminario, dando clases o de otras formas. Cáritas es un lugar de intensa cooperación, pues muchos de sus trabajadores y voluntarios son ortodoxos. Queda mucho por hacer, habría que intensificar más los contactos, pero el clima hoy es mejor, más positivo. Sin duda, el encuentro de Kirill con Francisco en La Habana ha ayudado a mejorar ese clima, aunque ya antes se había sentido un cambio de aires (los que permitieron, sin duda, que se realizara aquel encuentro).

¿Qué es lo que le sigue sorprendiendo de Rusia, a pesar del tiempo que lleva aquí?

Llevo 21 años en Rusia, así que ya he tenido tiempo de acostumbrarme a casi todo. Me sigue constando acostumbrarme a la pesada burocracia rusa, que además cambia las normas con relativa frecuencia. Pero incluso en esto las cosas han mejorado mucho en los últimos años.

<https://es.aleteia.org/2017/07/14/la-iglesia-catolica-siempre-ha-existido-en-rusia/>

XXIV ASAMBLEA GENERAL DE CONFER. AVANÇAMENT INFORMATIU.

“Y se puso a caminar con ellos” (Lc. 24,15)

La Vida Consagrada ante el Sínodo sobre los jóvenes

13, 14 y 15 de noviembre de 2017

La Vida Consagrada, con y como Iglesia, quiere “interrogarse sobre cómo acompañar a los jóvenes para que reconozcan y acojan la llamada al amor y a la vida en plenitud, y también pedir a los jóvenes que la ayuden a identificar las modalidades más eficaces de hoy para anunciar la Buena Noticia. A través de los jóvenes, la Iglesia podrá percibir la voz del Señor que resuena también hoy... Escuchando sus aspiraciones podemos entrever el mundo del mañana que se aproxima y las vías que la Iglesia está llamada a recorrer” (Doc. Preparatorio Sínodo, pág. 1)

ESCLAUS DEL TEMPS

El periodista Josep Playà va entrevistar Enzo Bianchi, fundador del monestir de Bose (Itàlia), sobre quin sentit té la pregària al segle XXI. La resposta del monjo va subratllar el caràcter decisiu de la pregària, la distinció entre la pregària religiosa i la cristiana i, finalment, les dues premisses de la cristiana: temps i saber escoltar. Sobre el temps, va afirmar: «Necessitem trobar temps i no és fàcil, perquè l'idolatrem, s'ha convertit en el nostre patró i en som esclaus. Cal governar el temps i trobar-lo.» Sovint, reflexionem sobre els mètodes en la pregària, la funció del silenci, la interioritat, els grans mestres... Tot això és magnífic, però sense el temps es converteix en paraules buides i en focs d'artifici. El temps no és suficient, però és indispensable.

Primer, l'ésser necessita temps. Martin Heidegger, filòsof alemany, va escriure el 1927 el llibre *Ésser i temps* (Sein und Zeit). La persona humana no pot ser ni realitzar-se fora del temps. La seva vocació d'eternitat no li permet viure fora de les coordenades espaciotemporals. La pregària no en pot prescindir: lloc i temps. Totes les altres activitats i funcions, tampoc. Acceptar una responsabilitat implica dedicar-li el temps que li correspon. A la feina, sembla més clar, perquè es paga. En la resta d'àmbits de la vida, es cau en l'oblit. Si ets pares, mare, fill, filla... no pots exercir cap d'aquestes funcions sense dedicar-hi temps. Ser sacerdot, religiosa, religiós, monjo... el mateix. És el que costa més.

Segon, el temps és un bé escàs. Els antics distribuïen el temps en dos conceptes: el lleure i el negoci. No està gens malament. La realitat, no obstant això, és més complexa. En l'actualitat, es parla de conciliar l'horari (temps) laboral i familiar. Molts debats, però pocs avenços. Com que és un bé escàs, queda reduït a economia. Ara es tracta de tenir temps o no per realitzar activitats determinades. Els projectes augmenten a velocitats exponencials, però el rellotge continua marcant els minuts i els segons de manera impertorbable. Falta temps. Cal jerarquitzar i triar. Per tranquil·litzar-nos, avui parlem de substituir la quantitat de temps per la qualitat. Xoquem contra els límits temporals de la nostra vida. El posthumanisme els vol prolongar gairebé indefinidament. Veurem quines en seran les aportacions reals.

Tercer, recuperar el timó del temps. La denúncia d'Enzo Bianchi fa pensar: «Idolatrem el temps, que es converteix en el nostre patró i nosaltres, en els seus esclaus.» Diem: «No tinc temps.» La pregunta és evident:

«Per a què?» La invitació del monjo es concreta a governar el temps i a trobar-lo. Malgrat tots els imponderables, jo prenc decisions sobre la meva agenda. Un dilema existencial de primera magnitud: el temps ens devora a nosaltres, com recorda la mitologia grega, o nosaltres governem el temps. Moltes persones passen el temps sota el signe de la inconsciència. Comptem els anys, però no els dotem de contingut i significat. Un repte.

Lluís Serra Llansana

SERVEI DE DOCUMENTACIÓ, NÚM. 164

Autor	David Fernández, S.J., rector de la Universitat Ibero de la ciutat de Mèxico	164
Títol	Discurso de David Fernández, S.J. a la sociedad de egresados de Administración de Empresas	
Font	http://www.cpalsocial.org/1848.html	
Publicat	12 de juliol de 2017	

Un discurs de contingut que fa reflexionar.

El document s'adjunta en la mateixa tramesa.

A 500 ANYS DE LA REFORMA PROTESTANT

Cristianisme i Justícia publica un quadern de Jaume Botey sobre aquest fet cabdal per la història europea i mundial, i aposta per l'acostament entre el protestantisme i el catolicisme

L'any 1517, Martí Luter va iniciar un moviment de caràcter espiritual que tingué un abast i unes conseqüències transcendents per la història europea i mundial. Amb les 95 tesis sobre les indulgències que planta a la porta de l'Església de Wittenberg, s'inicia la Reforma protestant amb la que volia que l'Església tornés a l'Evangelí, i que acabà amb ruptura i divisió.

Aquell conflicte va anar més enllà de l'àmbit religiós i va posar de manifest l'existència de dues cultures, dues maneres d'entendre la política i el poder i, fins i tot, dos models econòmics. El moviment de Luter fou l'expressió de les profundes fissures que des de finals del segle XIII van aparèixer en la unitat entre pontificat i Imperi sobre la qual s'assentà el feudalisme. Síntomes del canvi eren una nova visió de l'univers, l'aparició nous invents com la impremta o l'aspiració a un nou model de relacions socials, entre d'altres.

No es pot entendre l'Europa d'avui sense la Reforma del segle XVI i la figura de Luter. Molts dels debats que van configurar l'inici del Renaixement, tornen a ser els grans debats d'avui, en una societat europea tan perplexa com la d'aleshores: canvi de models econòmics, polítics i fins i tot filosòfics en un creixent nominalisme i desgast de les grans paraules, tant en política com en el camp cultural i el religiós. Segons l'autor, catòlics i protestants s'enfronten avui a dos grans reptes: la secularització de la cultura contemporània i el sofriment que causa el creixement de la pobresa i el drama dels refugiats. Les consideracions de Luter sobre la laïcitat així com la seva Teologia de la Creu possiblement poden ajudar a acostar-nos a aquestes dues realitats.

L'acostament entre protestantisme i catolicisme

500 anys després de la reforma protestant, el diàleg entre protestants i catòlics, sense perdre les respectives identitats, és un fet d'enriquiment mutu. El quadern aposta per celebrar conjuntament aquell episodi transcendental mirant de trobar el que ens uneix i ens ajuda a situar-nos davant els reptes del món d'avui. El mateix papa Francesc reconeixia recentment que "l'experiència espiritual de Luter ens interpel·la" i afirma que totes dues esglésies estan convidades a resar, estimar-se i treballar juntes, "superant controvèrsies i malentesos que sovint ens han impedit comprendre'ns els uns als altres".

És per tot això que el centre d'estudis Cristianisme i Justícia ha dedicat aquest quadern a la Reforma Protestant, el seu punt de partida i el seu principal protagonista, Luter. Conèixer i comprendre aquests fets històrics resulta cabdal per comprendre l'Europa d'avui.

Jaume Botey és llicenciat en Teologia. Doctor en Antropologia i Professor d'història de la UAB. Ha publicat "Los dueños del mundo y los cuarenta ladrones" (2002). Ha escrit els quaderns de Cristianisme i Justícia "El déu de Bush" (quadern 126, juliol 2004), "Converses amb Agustí de Semir" (quadern 136, octubre 2005) i "Construir l'esperança" (quadern 154, juny 2008). És membre de l'equip de Cristianisme i Justícia.

Quadern

- “A 500 anys de la Reforma Protestant” – català [descarregar]
- “A 500 años de la Reforma Protestante” – castellano [descargar]

NOU MONOGRÀFIC

Investigar e innovar para mejorar la salud y calidad de vida de las personas, nuevo monográfico online y gratuito impulsado por San Juan de Dios

Más de 300 profesionales de la salud y del ámbito social de la Orden Hospitalaria de San Juan de Dios Provincia de Aragón-San Rafael trabajan en proyectos de investigación para avanzar hacia nuevas posibilidades terapéuticas que beneficien la salud y el bienestar de nuestros usuarios. Investigación e innovación forman parte de la misión de la Orden y es para ello que abrimos un nuevo monográfico gratuito y on line para divulgar el trabajo realizado en este ámbito.

San Juan de Dios, hace unos 500 años, era un importante emprendedor que asumiendo riesgos, puso en marcha un nuevo e innovador servicio de atención a necesitados. Esta semilla ha culminado en una organización donde innovar e investigar forma parte de su ADN, con el fin último de mejorar la vida de las personas. Y, para la Orden, el conocimiento generado en nuestros centros debe de ser compartido.

Es para ello, que hemos impulsado un monográfico en nuestra web corporativa (www.ohsjd.es) que recoge reportajes, vídeos, testimonios y artículos en profundidad sobre investigación e innovación.

La investigación biomédica representa más del 90% de la investigación que se realiza en los centros de San Juan de Dios y se centra fundamentalmente en la investigación en el ámbito pediátrico y en la salud mental. No obstante, y cada vez más, nuestros centros sociales vislumbran como necesaria la investigación social. La situación social actual exige un mayor conocimiento sobre determinados aspectos y fenómenos de nuestra realidad. Esta investigación puede ser un factor esencial de transformación de la sociedad e instrumento para una sociedad más justa.

Para llevar a cabo estas investigaciones también necesitamos la creatividad, clave en toda investigación, para buscar soluciones a problemas y para establecer relaciones originales, proponer hipótesis, inventar, crear o diseñar proyectos, programas, modelos, teorías, métodos o protocolos.

En la Provincia de Aragón-San Rafael contamos con la **Fundación San Juan de Dios para la investigación** creada para dar cobertura a la actividad de investigación que se realiza, tanto en el ámbito biomédico como en el social, en los centros de la Provincia. Y por otro lado partiendo de la base de que los centros y fundaciones de la Provincia son el marco idóneo para generar ideas, nuestra institución quiere promover la innovación entre los profesionales y ofrecerles el apoyo necesario para que puedan llevar a cabo sus ideas, patentarlas y realizar el prototipo.

Acceso al monográfico: <http://www.ohsjd.es/monografico/investigacion-e-innovacion>

SIGNES DELS TEMPS DE TV3

Diumenge 23 de juliol de 2017

Pintor d'esglésies

Josep Minguell ha recuperat la pintura al fresc per revisar-la en el context artístic contemporani. Un artista que, seguint la tradició familiar, ha transformat molts espais arquitectònics. Entre les seves obres hi ha els frescos d'una desena esglésies i ermites arreu de Catalunya. “Signes dels temps” entrevista Josep Minguell, pintor mural al fresc. La conversa s’ha gravat a l’església de Santa Maria de l’Alba de Tàrraga.

Horari d'emissió: TV3, diumenge, a les 10.00

Durant 8 setmanes d'estiu (del 30 de juliol al 17 de setembre) “Signes dels temps” es mantindrà en pantalla amb la reemissió d’alguns programes.

NOTA

Amb aquest suplement informatiu, donem per acabades les trameses programades per aquest període de vacances. Tanmateix, no es tanca la porta a una tramesa ocasional, si es produeixen les circumstàncies adients. Les institucions poden continuar enviant-nos notícies que al retorn serien oportunament divulgades.